

Vragen aan de Fontein

OPNAME (1Th. 4:13-16)

Vraag:

Wilt U eens uitleggen wat Paulus bedoelt met de verzen 13-18 van hoofdstuk 4 van de brief aan de Thessalonicenzen ?

Antwoord :

Een gemeentelid verhuisde eens naar een grote stad in het westen van het land. Toen hij naar een jaar weer eens zijn vorige gemeente bezocht, vroeg de predikant hem: 'Broeder, hoe wordt daarginds gepreekt?' 'Oh, wel goed', was het antwoord. Maar hij vervolgde: 'Alleen waar ik me over verbaas is, dat die predikanten lijken op vogels met één vleugel.' Toen hij aan het optrekken van de wenkbrauwen zag, dat de predikant hem niet begreep (tenslotte zijn predikanten ook maar mensen), zei de broeder: 'Ja, vogels met één vleugel, want ze preken wel over de eerste komst van Christus, maar niet over de tweede.' 'Vogels met één vleugel', voegde hij er nog eens aan toe. Toen ik dat hoorde, toen dacht ik: 'Hoe vaak heb jij een preek gehoord over de tweede komst van de Here Jezus ? Hoe vaak heb jij een preek gehoord over b.v. 1Th 4:13-18?'

Ik ben daarom dankbaar voor de bovengenoemde vraag van de zuster uit de gemeente.

Vogel met één vleugel....., dat lijkt me zeer onhandig en daarom wil ik in twee artikelen nadenken over bovengenoemde verzen uit de brief van Paulus aan de Thessalonicenzen. Verzen waarover helaas veel te weinig gepredikt wordt.

Geachte lezers, ik weet niet, of U het al weet, maar de Here Jezus is al terug vanuit de hemel.

U gelooft mij misschien niet, maar ik heb het zelf gelezen in onze plaatselijke supermarkt. In het rek bij de kassa, tussen de reclamefolders, de Leeuwarder Courant, het Friesch Dagblad en de Telegraaf bevond zich uitdagend in het krantenrek een tijdschrift met de kop: 'Jezus Christus is terug!' Daar onder de foto van een bejaarde Belg. Ik heb het tijdschrift niet gekocht en ik veronderstel, dat U, lezer, het ook niet gedaan zou hebben. Wij weten beter. Staat er niet in Mt 24:36: 'Doch van die dag en van die ure weet niemand, ook de engelen in de hemel niet, ook de Zoon niet, maar de Vader alleen.' Nee, als het bedrog zo doorzichtig wordt geëtaled, dan trappen U en ik daar niet meer in. Ik wil nog een ander voorbeeld noemen. Toen ik een poosje geleden in Sneek weer in het ziekenhuis moest worden opgenomen, werden mijn vrouw en ik door een vriendelijke dame van de receptie naar de afdeling 'Opname' gebracht. Toen we daar in een kamertje nog een tijdje moesten wachten op de dingen die zouden gebeuren, bladerde ik wat in de lectuur op het tafeltje. Driekwart schoof ik meteen terzijde: pulplectuur, sensationele klets- en pietpraat. Niet waard om daar je kostbare tijd mee te verknoeien. Maar gelukkig zag ik een christelijk tijdschrift. Moet U zich eens voorstellen: Je bent op de afdeling 'OPNAME' voor een Opname, je slaat een tijdschrift open en waar gaat het hoofdar-

tikel over? 'OPNAME'. Dan lees je dat artikel natuurlijk met extra belangstelling. Maar wie schetst mijn verbazing. Het artikel handelde niet over een Opname in het ziekenhuis, maar over 1Th 4:13-18, een Bijbelgedeelte waar in de NGB als titel boven staat: 'De komst des Heren'. In dit Bijbelgedeelte wordt beschreven, dat de overleden gelovigen en tevens de levende gelovigen op een teken van de Here Jezus *'in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht'* (2Th 4: 17). Helaas drijven de schrijvers van het artikel dat ik in het ziekenhuis in mijn handen had, de spot met die mensen die letterlijk geloven wat Paulus in de bovengenoemde verzen schrijft. 'Gelovigen zijn geen toekomstige ruimtevaders', merken ze denigrerend op.

Beste lezers, als wij ons wat de Bijbelse waarheid betreft, zouden richten naar wat de wereld om ons heen beweert en schrijft, zou het enige resultaat wel eens een grote verwarring kunnen zijn. Daarom: laat U altijd leiden door Gods Woord, ook en vooral waar het gaat om de wederkomst van de Here Jezus. Ik wil de vraag over het onderwerp 'Opname' dan ook behandelen in het licht van een opengeslagen Bijbel en in zijn context, me tegelijk realiserend, dat het antwoord op de vraag in twee artikelen niet uitputtend behandeld kan worden.

Als Timotheus na een bezoek aan de gelovigen te Thessalonica bij Paulus terugkomt, vertelt hij opgetogen over de jonge gemeente daar ter plaatse. We lezen in Handelingen 17. dat Paulus, tijdens zijn tweede zendingsreis, er drie sabbatten achter elkaar met veel vrucht heeft gepredikt (Hnd 17:1-4). Een groot aantal Joden, heidenen en, heel opvallend, ook een aantal voorname vrouwen waren door de prediking van Paulus tot geloof gekomen. We lezen in 1Th 2:11, dat Paulus als een vader 'hoofd voor hoofd', hen individueel heeft vermaand, getroost en bemoedigd. De jonge gemeente van Thessalonica was een echte Maranatha - gemeente. De nog maar pasbekeerden zagen reikhalzend uit naar de wederkomst van onze Here Jezus Christus. Geen wonder, dat Paulus in zijn twee brieven aan deze gemeente aan dit onderwerp veel aandacht besteedt (o.a. 1Th 1:10; 2:12; 3:13; 4:13-18,23).

Maar uit het verhaal van Timotheus wordt Paulus duidelijk, dat er met het oog op de wederkomst bij de gemeente een aantal verkeerde voorstellingen en tevens ook een aantal vragen leven. Zo blijkt bv uit 1Th 4:11,12, dat er gemeenteleden waren, die zo bezig waren met de wederkomst, er zo gespist op waren, dat ze hun werk en daardoor hun gezin verwaarloosden. Paulus wijst ze natuurlijk terecht.

Er leven ook vragen bij de gemeente en één van die vragen is (en ik redigeer hem maar op mijn manier: *'Paulus, wij geloven 100% in de wederkomst van Jezus Christus. Oh, we zien er iedere dag reikhalzend naar uit. Maar, Paulus, nu heeft de dood in ons midden toegeslagen: oudere en jonge leden van de gemeente zijn overleden en, Paulus, als straks de Heer terugkomt om Zijn gemeente, Zijn lichaam, Zijn bruid op te halen, hoe staat het dan met onze overleden broeders en zusters? Zij hielden toch ook van Jezus Christus? Zij zagen toch ook uit dat Jezus weer terugkomt? Zullen zij dan straks het feest niet mogen meemaken, omdat ze al overleden zijn?'*

Broeders en zuster, hebben we zo allemaal niet onze vragen over onze gestorven geliefden? Ik heb daar in vorige artikelen al uitvoerig bij stil gestaan. Maar soms word je er weer zo bij bepaald, zoals onlangs toen een moeder mij onder tranen vroeg, of ze haar kindje, dat ze had laten aborteren, later nog om vergeving zou kunnen vragen.

Kennen we zo ook allemaal niet onze vragen over de Opname van de gelovigen, zoals die in ons Bijbelgedeelte wordt beschreven, vragen over de wederkomst, over de hemel? Als Paulus vanuit Korinthe aan de gemeente te Thessalonica schrijft in vers 13: *'Doch wij willen U niet onkundig laten..'* dan volgt niet een complete dogmatische behandeling van de 'Opname der gelovigen', maar gaat Paulus concreet in op de vraag die in de gemeente leeft: 'Wat is het lot van onze overleden geliefden als de Heer de gemeente ophaalt?' 'Wel', zegt Paulus, wij willen U niet onkundig laten.' Hij gebruikt deze uitdrukking een keer of vier in al zijn brieven en iedere keer als hij dat zegt, wil hij als het ware zeggen: 'Let op! Wat nu volgt is heel belang-

rijk!' 'Natuurlijk', zegt Paulus, 'natuurlijk mag je bedroefd zijn als je met de dood wordt geconfronteerd b.v. in je gezin, je familie of in je gemeente.' Je mag bedroefd zijn, het uitschreeuwen, het uithuilen, maar..... zegt Paulus hier in vers 13, daar moet verschil merkbaar zijn tussen het verdriet van een christen en van een niet-christen. Zegt Ef 2:12 immers niet, dat iemand die de Here Jezus niet kent als zijn persoonlijke Verlosser en Zaligmaker, leeft zonder hoop? Maar een christen die een geliefde verloren heeft, mag over het graf heen zien: *'Er is hoop! Er is hoop!'*

Over die hoop gaat het in dit Bijbelgedeelte en daar hoop ik in het volgende artikel verder op in te gaan.

Gods rijke zegen gewenst.

Br. Kees van der Bijl (kvdbijl@gmail.com)